

V Praze bylo podepsáno memorandum Venkov jako místo sociálního smíru a duchovního rozvoje

Rubriky: [Ostatní](#)

Praha 18. května 2013 - **Předseda České biskupské konference kardinál Dominik Duka, předseda Ekumenické rady církví Joel Ruml, předseda Národní sítě Místních akčních skupin ČR František Winter, předseda Spolku pro obnovu venkova ČR Eduard Kavala a předsedkyně Sdružení místních samospráv ČR Jana Juřenčáková** podepsali v Arcibiskupském paláci na Hradčanském náměstí memorandum „Venkov jako místo sociálního smíru a duchovního rozvoje“. Jeho cílem je zajistit na venkově rozvoj takových činností, které povedou k osvobození jeho obyvatel od pocitu bezvýznamnosti, a to díky jejich zapojení do rozvojových aktivit a možnosti podílet se na úspěšné realizaci partnerských projektů. Zároveň požadují podporu rozvoje venkovských komunit, které řeší celkový rozvoj území, včetně obnovy a využití kulturního dědictví. Memorandum upozorňuje na důležitost obnovy kulturních památek jako obrazu historických souvislostí v regionu. Memorandum vyzdvihuje metodu Leader a komunitně vedený místní rozvoj jako důležitou formu podpory spolupráce mezi organizacemi církví a místními společenstvími.

Signatáři mimo jiné požadují, aby byla ze strany státu výrazně podporována realizace projektů v oblasti sociálních, charitativních a vzdělávacích aktivit, jejímž cílem je obnova a udržování základních morálních a etických hodnot ve venkovském společenství, mezigenerační spolupráce, boj s chudobou, prevence nezaměstnanosti a sociální exkluze.

Kardinál **Dominik Duka** OP, arcibiskup pražský a předseda České biskupské konference, připomněl, že s přijetím zákona o majetkovém narovnání dochází konečně k odblokování majetku obcí, krajů i některých státních institucí. Blokovaný majetek v řadě případů dosud bránil či zpomaloval rozvoj obcí. Nyní bude sloužit všem občanům. „*Navrácení části historického církevního majetku bude představovat možnost spolupráce církví s obcemi na mnoha aktivitách, které napomůžou rozvoji komunitního života. Církev byla a je součástí místních komunit a získáním majetkové samostatnosti může efektivněji přispívat k rozvoji kultury, školství či sociálních služeb v místě svého působení,*“ doplnil kardinál Dominik Duka OP.

Předseda Ekumenické rady církví **Joel Ruml** se domnívá, že největší prostor pro aktivitu církví vstříc spoluobčanům a prostředí na venkově je ve vytváření společenství, postaveném na vzájemné důvěře a vstřícnosti. To především s ohledem na fakt, že církve jsou asi posledními největšími a nejhustěji zastoupenými institucemi na venkově. „*Něco takového utvářelo život na venkově v minulosti, kvůli mnoha vlivům došlo ke změnám, nicméně důvěra a vstřícná solidarita jsou principy, bez kterých život malých venkovských společenství bude*

neúplný. Církevní centra bývají jedněmi z mála, kde může probíhat život po celý den, když mnoho lidí z venkova vyjíždí za prací do okolí. Proto aktivity nabízené těm, kdo zůstávají – maminky s dětmi, senioři, nezaměstnaní apod., mohou pomáhat smysluplnému využití času a rozvíjení vlastního života,“ konstatuje Joel Ruml.

Předsedkyně Sdružení místních samospráv ČR Ing. **Jana Juřenčáková** považuje za důležité oblasti spolupráce mezi církvemi a obcemi sociální služby, charitu, společenský a duchovní život obcí. *„Žádnou z těchto aktivit si bez církevních společenství nedovedu představit. Obrovský význam pro obce mají i památkové církevní objekty, zejména kostely, jejichž věže jsou krásnými dominantami nejedné vesnice či města,“* doplňuje Jana Juřenčáková.

Předseda Spolku pro obnovu venkova ČR Mgr. **Eduard Kavala** důrazně upozorňuje na fakt, že se dnes často zapomíná na to, že žijeme téměř výhradně v kulturní krajině. *„Naše země je pokladnicí nejen věhlasných a rozsáhlých kulturních památek, ale je zde velké množství velice drobných kulturních památek, často souvisejících s duchovními tradicemi naší země. Bohužel doba, která znamenala pošlapání základních civilizačních hodnot, tj. doba, kdy byla pošlapána lidská a vlastnická práva, byla i dobou, která pro tyto venkovské památky znamenala nejbolestivější etapu jejich existence. Od roku 1989 bylo mnoho křivd na této hmotné paměti našeho národa napraveno. Je však potřeba zdůraznit, že právě proto, že byl po celou dobu venkov záměrně podfinancován, nepodařilo se dosáhnout odpovídající nápravy na poli obnovy venkovských kulturních památek. I proto dnes nahlas říkáme – máme-li být hodni budoucnosti, tak musíme věnovat velkou pozornost venkovským kulturním památkám, a to bez finančních prostředků nelze,“* zdůraznil Eduard Kavala.

Podle předsedy Národní sítě Místních akčních skupin ČR Ing. **Františka Wintera** by měli o rozvoji venkovských regionů rozhodovat hlavně ti, kteří tam žijí. *„Právě proto se snažíme diskutovat se všemi zájmovými skupinami, které na venkově pracují. Jednou z klíčových rolí MAS je mobilizovat obyvatele venkova a propojovat venkovské aktéry k zapojení se do rozvoje regionu, kde žijí a pracují. Podpis memoranda je stvrzením spolupráce s organizacemi, které podporují pospolitost a spolupráci. Slibujeme si od toho užší propojení našich pracovních týmů a rychlejší předávání informací, které povede ke společnému cíli, kterým je rozvoj venkova,“* dodal František Winter.

Podpis memoranda Venkov jako místo sociálního smíru a duchovního rozvoje